

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/69/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200251
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200251.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: MHM s.r.o., so sídlom Svrčinovec č. 986, IČO: 31 574 157, v zastúpení JUDr. Iva Pavlíková, advokátka, so sídlom J. Milca 11, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/23040-127136/2011/993168-r, zo dňa 1. decembra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S 27/2012-48, zo dňa 9. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 27/2012-48 zo dňa 9. októbra 2012, p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi, k rukám jeho právnej zástupkyne, náhradu trov odvolacieho konania v sume 161,74,- eur v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 9. októbra 2012, č. k. 20S 27/2012-48 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. I/228/23040-127136/2011/993168-r, zo dňa 1. novembra 2011, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Čadca č. 654/320/53808/2011/Kva zo dňa 21. septembra 2011, ktorým správca dane zastavil konanie vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Daňového úradu Čadca č. 654/230/29844/11/JanŠ zo dňa 16. júna 2011, ktorým správca dane žalobcovi znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie marec 2010 zo sumy -5107,61 € na sumu -572,12 €, s tým, že neodpočítaná časť nadmerného odpočtu v sume -572,12 € bude použitá podľa § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy konania vo výške 66 Eur.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva odlišný právny názor na procesnú situáciu vo veci podaného odvolania v správnom konaní a výzvy správneho orgánu na doplnenie väd odvolania, ako prezentoval žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, ktorý viedol k právnomu záveru krajského súdu o potrebe zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.. Krajský súd právny záver ustálil po oboznámení sa s administratívnym spisom, najmä s doplnením odvolania voči dodatočnému platobnému výmeru zo dňa 16. júna 2011 a posúdením jeho obsahu podľa ust. § 2 ods. 6 zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb., alebo zákon o správe daní). Podľa názoru krajského súdu odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správcu dane nemalo také vady odvolania, pre neodstránenie ktorých by bolo možné odvolacie konanie zastaviť. Konštatoval, že žalobca v samotnom doplnení odvolania zo dňa 14. júla 2011 skutočne nenavrhol konkrétne dôkazy na svoje tvrdenia, len vytýkal správcovi dane nesprávne hodnotenie už predložených dôkazov, ako aj, že správca dane mohol zabezpečiť ďalšie dôkazy sám, teda nenavrhol nové skutkové okolnosti, na ktoré by mal navrhnúť dôkazy, ale vyslovil právny názor, že nie on, ale správca dane má z úradnej povinnosti zabezpečiť ďalšie dôkazy sám, ak mal pochybnosti o tvrdeniach konateľa žalobcu. Krajský súd mal za to, že žalobca nebol povinný predložiť dôkazy v zmysle ust. § 46 ods. 4 písm. e/ zákona č. 511/1992 Zb., keďže v danom prípade žalobca konkrétne tvrdenia neučinil, správnomu orgánu vytýkal iba nesprávne hodnotenie dôkazov a vyslovil právne závery ohľadne dôkaznej povinnosti na strane správcu dane, čím namietal rozpor s právnymi predpismi, s poukazom na to, že ak by aj žalobca v odvolaní neuvádzal konkrétne tvrdenia a k nim by neoznačil alebo nepredložil dôkazy, ktorými môže disponovať, nie je možné len z tohto dôvodu zastaviť odvolacie konanie, ale túto skutočnosť bolo potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o odvolaní v merite veci. Nepredloženie dôkazov k tvrdeniam uvedených v odvolaní taktiež podľa názoru krajského súdu samo o sebe nie je dôvodom na zastavenie odvolacieho konania. K ďalšej vade podaného odvolania, vytýkanej žalovaným, ktorou bola chýbajúca navrhovaná zmena alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a zosúladenie uvádzaných citovaných ustanovení zákona o správe daní s platným zákonom o správe daní, krajský súd uviedol, že nie je obligatórnou obsahovou náležitosťou odvolania právne posúdenie zo strany daňového subjektu a ani nie je jeho povinnosťou označiť konkrétne zákonné ustanovenia, ktoré by podľa jeho názoru bolo potrebné aplikovať na právne posúdenie veci. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy konania vo výške 66 Eur z dôvodu jeho úspechu v konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a trovy konania v sume 66,- Eur neprizná. V dôvodoch odvolania žalovaný namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trval na názore, že zmätočný obsah odvolania bol dôvodom k vydaniu výzvy na doplnenie odvolania. Ďalej uviedol, že bez spresnenia odvolacích dôvodov sa nemohol správca dane resp. druhostupňový správny orgán vysporiadať s odvolaním a vydať rozhodnutie o odvolaní. Dôvodil, že žalobca na základe uvedenej výzvy mal možnosť odvolacie námietky, ktoré boli zmätočné a bez súvisu a nadväznosti na skutočnosti uvádzané v dodatočnom platobnom výmere, tieto spresniť a zosúladiť s platným zákonom č. 511/1992 Zb., tak ako to správca dane vo výzve uviedol, pretože bez ich spresnenia nebolo zrejmé, aké procesné porušenia žalobca namieta. Žalovaný záverom svojho odvolania konštatoval, že v podanej žalobe nie sú uvedené také dôvody, pre ktoré by rozhodnutia správnych orgánov mali byť zrušené, v ktorej súvislosti poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 21S/44/2012-40 zo dňa 12. septembra 2012, ktorým u uvedeného žalobcu v súvislosti s iným zdaňovacím obdobím, v tej istej veci bola žaloba zamietnutá.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a zároveň si uplatnil trovy konania v sume 161,74 Eur. Uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu ako i s jeho záverom, v zmysle ktorého obligatórnou obsahovou náležitosťou odvolania nie je právne posúdenie veci zo strany daňového subjektu, ale je potrebné, aby správca dane ako aj žalovaný hodnotil odvolanie po jeho obsahovej stránke

a žalovaný v zmysle svojej výlučnej dispozičnej právomoci v navrhovaní a hodnotení dôkazov ako odvolací orgán posudzoval skutkový stav veci a právny stav veci jednotlivo, ale aj komplexne. Žalobca sa pridŕžoval svojho žalobného návrhu, v ktorom tvrdil, že správca dane neakceptoval jeho podanie, čo do obsahu a toto hodnotil výlučne formálne s poukazom na to, že výslovne žiadal podriadenie textu odvolania pod príslušné paragrafové znenie zákona o správe daní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný preskúmvaným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Čadca č. 654/320/53808/2011/Kva zo dňa 21. septembra 2011, ktorým správca dane zastavil konanie vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Daňového úradu Čadca č. 654/230/29844/11/JanŠ zo dňa 16. júna 2011, ktorým správca dane žalobcovi znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie marec 2010, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o zastavení konania vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu správcu dane č. 654/230/29844/11/JanŠ zo dňa 16. júna 2011 podľa zákona č. 511/1992 Zb..

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods.1 O.s.p.).

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (ust. § 247 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a

postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že Daňový úrad Čadca vykonal u žalobcu daňovú kontrolu o výsledku ktorej bol vyhotovený protokol č. 654/320/19870/2011/Kva zo dňa 9. mája 2011, na základe ktorého bol vydaný dodatočný platobný výmer - rozhodnutie Daňového úradu Čadca č. 654/230/29844/2011/JanŠ zo dňa 16. júna 2011, ktorým správca dane znížil žalobcovi nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie marec 2010 zo sumy -5559,81 Eur na sumu -572,12 Eur, pričom zistený rozdiel dane predstavoval sumu 4 535,49 Eur. Proti uvedenému rozhodnutiu správcu dane podal žalobca blanketárne odvolanie, ktoré doplnil písomným podaním zo dňa 14. júna 2011, doručené správcovi dane dňa 18. júla 2011. V podanom odvolaní daňový subjekt vytýkal správcovi dane najmä nedostatočne zistený skutkový stav a neúplné a nezákonné vykonanie dôkazov, ktoré v skutočnosti viedli k rozhodnutiu správcu dane, ktoré považoval v rozpore s ust. § 63 zákona o správe daní a to konkrétne ust. § 63 ods. 2 citovaného zákona, nakoľko toto nevychádza z riadne zisteného skutkového stavu veci.

Správca dane výzvou na doplnenie odvolania č. 654/320/45228/2011/Kva zo dňa 3. augusta 2011 vyzval žalobcu podľa ust. § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. na doplnenie odvolania v lehote 15 dní a to o chýbajúce náležitosti odvolania podľa ust. § 46 ods. 4 písm. e/ a f/ zák. č. 511/1992 Zb., konkrétne mal žalobca uviesť dôkaz k tvrdeniam uvedených v odvolaní, a to dôkaz o tom, že tovar bol skutočne nadobudnutý v tuzemsku a navrhnuté zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobcom citovaných ustanovení zákona o správe daní zosúladiť s platným zákonom o správe daní.

Správca dane -Daňový úrad Čadca rozhodnutím č. 654/320/53808/2011/Kva zo dňa 21. septembra 2011 zastavil konanie vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Daňového úradu Čadca č. 654/230/29844/11/JanŠ zo dňa 16. júna 2011. Proti uvedenému rozhodnutiu správcu dane sa odvolal žalobca.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím (č. I/228/23040-127136/2011/993168-r, zo dňa 1. decembra 2011) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Čadca č. 654/320/53808/2011/Kva zo dňa 21. septembra 2011 o zastavení konania vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu č. 654/230/29844/2011/JanŠ zo dňa 16. júna 2011.

Po preskúmaní veci odvolací súd mal preukázané, že medzi účastníkmi v danej veci v tomto štádiu konania ostalo sporné najmä posúdenie, či správca dane postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na odstránenie väd odvolania proti platobnému výmeru a v dôsledku toho, že žalobca na výzvu nereagoval, konanie vo veci odvolania žalobcu zastavil. Odvolací súd preto zameral svoju pozornosť, či v danom prípade odvolanie žalobcu proti platobnému výmeru spĺňalo zákonné náležitosti a či výzva správcu dane na odstránenie väd odvolania bola dôvodná.

Podľa ust. § 46 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb., odvolanie možno podať do pätnástich dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Ak neobsahuje podané odvolanie zákonom predpísané náležitosti, vyzve prvostupňový orgán odvolávajúceho sa na jeho doplnenie s poučením, v akom smere musí byť doplnené, a o následkoch nevyhovenia výzve a určí na to primeranú lehotu, najmenej pätnásť dní. Ak vyhovie odvolávajúci sa tejto výzve v plnom rozsahu, považuje sa odvolanie za včas a riadne podané. Ak nevyhoví odvolávajúci sa výzve v lehote určenej vo výzve, prvostupňový orgán odvolacie konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania je odvolanie prípustné. Ak odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania nemá náležitosti ustanovené zákonom, správca dane vyzve daňový subjekt na doplnenie odvolania s poučením o spôsobe jeho doplnenia; rovnako ho poučí aj o následkoch jeho nedoplnenia. Ak daňový subjekt doplní odvolanie v plnom rozsahu a v lehote určenej vo výzve, považuje sa odvolanie za včas a riadne podané. Ak daňový subjekt nedoplní odvolanie v plnom rozsahu a v lehote určenej vo výzve, prvostupňový orgán konanie zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie..

Podľa ust. § 46 ods. 1 citovaného zákona, proti určeniu dane správcom dane a proti iným rozhodnutiam, pre ktoré je to zákonom ustanovené, sa účastník konania môže odvolať, ak sa odvolania nevzdal písomne alebo ústne do zápisnice.

Podľa ust. § 46 ods. 4 citovaného zákona, odvolanie musí obsahovať a) presné označenie prvostupňového orgánu, b) presné označenie odvolávajúceho sa, c) číslo konania, prípadne číslo rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, d) uvedenie rozporu s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, e) dôkazy k tvrdeniam uvedeným v odvolaní, ak sa v odvolaní nenamietajú len rozpor s právnymi predpismi, f) navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Zákonodarca v právnej norme § 2 zákona o správe daní ustanovuje základné zásady daňového konania tak, že v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chráni sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní (ods. 1). Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (ods. 2). Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo pre určenie alebo vybratie dane (ods. 6).

Vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci senát odvolacieho súdu zhodne ako krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky k zastaveniu konania vo veci odvolania žalobcu proti platobnému výmeru správcu dane pre nedoplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania podľa zákona o správe daní. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom odvolania v správnom konaní je preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Posúdiť jeho správnosť a účelnosť možno len v rámci riadneho opravného prostriedku za predpokladu splnenia jeho procesných náležitostí. Odvolací súd obdobne ako krajský súd nezistil zmätočnosť podaného odvolania žalobcu, tak ako to tvrdí v odôvodnení rozhodnutia žalovaný. Z odvolania žalobcu proti platobnému výmeru správcu dane, posudzujúc ho podľa jeho obsahu (§ 2 ods. 6 zákona o správe daní) je dostatočne zrejmé, aké skutočnosti žalobca namietať a čoho sa domáhal. Z uvedených dôvodov sa preto tvrdenie žalovaného ohľadne nemožnosti bez spresnenia odvolacích dôvodov konať o odvolaní javí ako nedôvodná. K zastaveniu konania vo veci odvolania daňového subjektu môže dôjsť jedine za predpokladu splnenia resp. zistenie zákonných dôvodov t.j. dôvodov uvedených v ust. § 46 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb.. Existencia týchto dôvodov sa predovšetkým skúma cez danosť podstatných nedostatkov odvolania, ktoré bránia ďalšiemu postupu v konaní o odvolaní. K zákonnej náležitosti odvolania, ktorej nedostatok bol žalobcovi vytýkaný a to potreby uviesť dôkazy k tvrdeniam uvedeným v odvolaní, ak sa v odvolaní nenamietajú len rozpor s právnymi predpismi, odvolací súd konštatuje, že pod takýto dôkaz nemožno podradiť dôkaz, ktorý nemôže mať žalobca k dispozícii resp. ktorý mal z úradnej povinnosti zabezpečiť správca dane. Z obsahu podaného odvolania žalobcu je zrejmé, že odvolacie námietky smerujú proti procesu hodnotenia dôkazov správcom dane, keď konštatoval, že správca dane nevykonával dokazovanie v súlade so zákonom o správe daní, ako aj, že pokiaľ mal správca dane pochybnosť o tvrdení konateľa, ktorý sa opakovane dostavoval a vypovedal a zároveň predkladal dôkazy o tom, akým spôsobom bol tovar prepravovaný, bolo povinnosťou správcu dane zabezpečiť ďalšie dôkazy. Odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že žalobcom uvádzané skutočnosti v odvolaní nepredstavujú taký nedostatok podaného odvolania, ktorý by bránil žalovanému preskúmať podané odvolanie a vo veci meritórne rozhodnúť. Z uvedených dôvodov sa senátu odvolacieho súdu javí rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým potvrdil rozhodnutie správcu dane o zastavení konania, arbitrárnym, ktorým rozhodnutím došlo k odopretiu spravodlivosti - denegatio iustitia, žalobcovi, ako daňovému subjektu.

Odvolací súd považoval tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým poukazoval na absenciu takých dôvodov v podanej žalobe, ktoré by mali za následok zrušenie

rozhodnutí správných orgánov, ako aj na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S 44/2012, za právne bezvýznamné, pretože dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného na základe podanej žaloby súd prvého stupňa dostatočne jasne a zrozumiteľne zdôvodnil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na meritorne rozhodnutie súdu vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S 44/2012 medzi totožnými účastníkmi konania týkajúce sa iného zdaňovacieho obdobia, odvolací súd konštatuje, že nemá žiadny vplyv na posúdenie zákonnosti rozhodnutia o zastavení konania, keďže rozhodnutím v predmetnej veci sa riešila procesná otázka, ktorá vzišla z konania vo veci samej a nie jej samotné vyriešenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a právne správny v zmysle ust. § 250ja ods. 3 O.s.p., veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 250k ods. 1 v spojení s ust. § 246c ods. 1 a ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi priznal náhradu trov tohto konania z dôvodu jeho úspechu v tomto konaní. Odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - písomné podanie na súd (ust. § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) v sume 127,16 Eur + režijný paušál 7,63 Eur (ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) spolu 134,79 Eur + 26,95 Eur 20% DPH (podľa ust. § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) t. j. spolu odmena v sume 161,74 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.